

Mum Işığında Bir Akşam

– Kaan Özer · 05 Şubat 2015

Mum ışığında bir akşamdı
Karanlıklar arasına sıkışmış
O pencerenin ardında
Ben
Duygularım
Ve yalnızlığım
Yaprak misali alevlerle dost.Ve Bir beden ki
İncecik, sımsıcak
Kendi kendini eriten post
Sanki biten umutlarıdır
Taşırken baş üstünde
Vücudunu okşayan katilini
Kendinden bir parçadır oysa
Yavaş yavaş sona ulaştıracak
Mağrur ve sevgili bedenini
Seyreder, sonra yaşarır gözler
Ardından gürültülü bir sessizliktir
Bocalar kaynayan su sesi
Düşünceler alevlerle dans eder
Dudaklarda ise
Özlem dolu gönül namesi
–İçimde nice uzun yılların özlemi var
Ah, ah
Bu şarkılarda hep nereye kadar
Arzulanan ölümsüz aşkların busesi
Akşamların huzursuzluğu
Derinliğin sonsuzluğu
İçimin boşluğu
Nereye kadar, nereye kadar.

Ve yine
Kahrolası dingin yalnızlık
Dışarıda ise
Kızılca soğuk, karanlık
Artık böyle sonlarla

Böyle gözyaşlarıyla
Hoşça kal diyor güneş
Böylesine titreterek
Böylesine sarsarak
Duygularla gerçekler arasında artık
Buğulu gölgeler arkasındaki cam
Ve siz
Gördünüz mü böylesine hüznü
Mum ışığında bir akşam

Kaan Özer